

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

TDRI
<http://tdri.or.th>

เสวนาวิชาการเรื่อง “Blue Economy :
บทบาทสากลใหม่ของกองทัพเรือไทยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

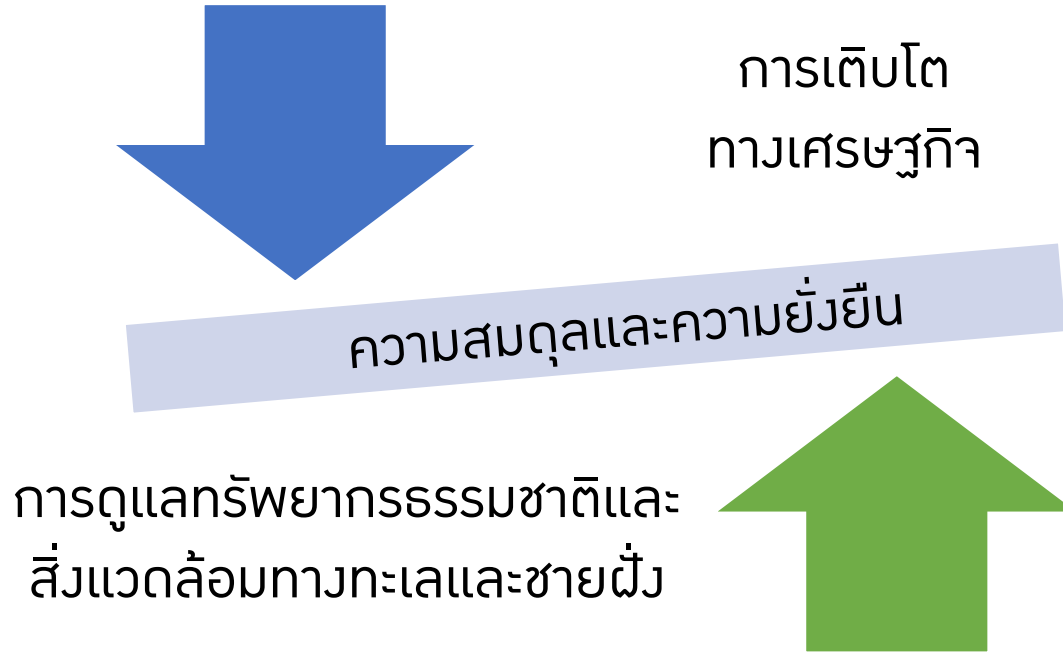
เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินของประเทศไทย (Thailand Blue Economy Zoning)

รศ.ดร.อดิสรณ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

ณ ห้องเจ้าพระยา หอประชุมกองทัพเรือ

30 สิงหาคม 2566

เศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy)

เศรษฐกิจมหาสมุทรที่มีความยั่งยืนเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจมีความสมดุลกับความสามารถในการสนับสนุนกิจกรรมที่เกิดขึ้นของระบบนิเวศในมหาสมุทร (Economist Intelligence Unit, 2558)

ข้อมูลพื้นฐาน

- เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินคาบสมุทรซานตง (Shandong Peninsula Blue Economic Zone)
- แหล่งทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์
- แหล่งผลิตสัตว์น้ำที่สำคัญกว่า 40 ชนิด (กุ้ง ปู ปลา เป๋าฮื้อ)
- เขตกิจกรรมทางเศรษฐกิจ: การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การขนส่งทางทะเล การสำรวจพลังงานนอกชายฝั่ง และการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินงานและถอดบทเรียน

- จัดทำแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินคาบสมุทรซานตง (พ.ศ. 2554-2558)
- กำหนดให้มลฑลซานตงอยู่ในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจระดับชาติที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจทางทะเลเป็นหลัก
- เป็นการพัฒนาจากพื้นที่ชายฝั่งสู่ทะเลด้วยแนวทางการบริหารจัดการแบบบูรณาการ
- มีการกำหนดวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่ชัดเจนและมีตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลได้
- มุ่งเน้นการวิจัยและการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างแพลตฟอร์มของการวิจัยทางทะเลให้แข็งแกร่งขึ้น
- จัดตั้งศูนย์การศึกษา/ฝึกอบรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลให้ได้มาตรฐานสากล

ข้อมูลพื้นฐาน

- ทรัพยากรธรรมชาติ: น้ำมันปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ และทรัพยากรทางทะเล
- อุตสาหกรรมหลัก: ขุดเจาะน้ำมัน และ ก๊าซธรรมชาติ การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และ การขนส่ง

แนวทางการดำเนินงานและถอดบทเรียน

- จัดทำแผนการจัดการระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งแบบบูรณาการระดับชาติ
- จัดทำระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้ทางทะเล และแผนที่ทางทะเล เผยแพร่บนเว็บไซต์
- คำนึงถึงระบบนิเวศและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่
- ประเมินผลกระทบรายสาขาเศรษฐกิจ (ขนส่ง/ปิโตรเลียม/ประมง)
- ประเมินผลกระทบสะสม (ความขัดแย้งด้านผลประโยชน์/ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม)
- กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และการประสานงานระหว่างกระทรวง ระหว่างผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- แผนการจัดการ ข้อบังคับ และการกำกับดูแล ได้รับการทบทวน ปรับปรุง และติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลพื้นฐาน

- สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเล
- มีหมู่เกาะมากกว่า 115 เกาะ
- การประมงและการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินงานและถอดบทเรียน

- จัดทำแผนที่นำทางการพัฒนาเศรษฐกิจสีน้ำเงินแห่งชาติ (Roadmap)
- ระบุยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านทรัพยากรทางทะเลและประมงไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาชาติ
- ใช้เครื่องมือการวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเล (MSP) เพื่อบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน
- จัดตั้งคณะทำงานที่มีตัวแทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม
- จัดตั้งคณะทำงานด้านเทคนิค (ความหลากหลายทางชีวภาพ/พื้นที่อนุรักษ์/กิจกรรมทางเศรษฐกิจ)
- ได้รับเงินสนับสนุนโครงการจากกระทรวงการคลังเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (การจัดการประมง/เพาะเลี้ยง/การอนุรักษ์/การสร้างจิตสำนึก)

ข้อมูลพื้นฐาน

- พื้นที่ชายฝั่งเป็นชุมชนที่เลี้ยงหอยนางรมและหอยแครง
- มีพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำแทนโบ (Tanbi Wetlands National Park)
- ดำเนินการโดยกลุ่มสตรีผู้เลี้ยงหอยนางรม หรือกลุ่มทราย (TRY)

แนวทางการดำเนินงานและถอดบทเรียน

- มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและได้รับการรับรองตามกฎหมาย
- จัดตั้งกลุ่มบริหารจัดการโดยมีผู้นำและสมาชิกมากกว่า 500 คนจาก 15 ชุมชน รวมถึงการมีส่วนร่วม จากผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการจัดการร่วมกัน
- กำหนดมาตรการจัดการประมงร่วมกัน เช่น ปิดพื้นที่เพื่อเว้นการเก็บหอยชั่วคราว กำหนดโซนการทำประมง กำหนดเครื่องมือการทำประมง และจัดเก็บข้อมูลสถิติ
- สร้างศักยภาพในการจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศให้กับกลุ่มสตรีผู้เลี้ยงหอยนางรม
- ได้รับการสนับสนุนด้านเทคนิควิชาการและมีงบประมาณอย่างต่อเนื่อง จากหน่วยงานรัฐ องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และองค์กรระหว่างประเทศ
- การทบทวนและประเมินการดำเนินการเป็นประจำทุกปี

ข้อมูลพื้นฐาน

- เป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก
- ชุมชนที่ดำเนินการเป็นชาวประมงพื้นบ้านในหมู่บ้านวีโซ (Vezo)
- กิจกรรมที่สร้างรายได้ในชุมชนคือ การจับปลาหมึกยักษ์ (Octopus)

แนวทางการดำเนินงานและถอดบทเรียน

- แบ่งเขตพื้นที่ทำประมงตามการใช้ประโยชน์ เช่น พื้นที่ทำประมง พื้นที่สำหรับปิดการทำประมงชั่วคราว และพื้นที่อนุรักษ์เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ
- มีการรับรองกฎหมายของท้องถิ่นในการกำหนดการปิดพื้นที่ทำประมงชั่วคราว
- ส่งเสริมให้มีผู้ค้าที่เป็นมิตรต่อทะเลหรือผู้ค้าสีน้ำเงิน (Blue Ventures)
- กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชุมชนประมงขนาดเล็ก ผู้ส่งออกอาหารทะเล ผู้ซื้อและส่งออกปลาหมึกยักษ์ ภาครัฐ และองค์กรด้านการอนุรักษ์
- ได้รับการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ เช่น ด้านเทคนิควิชาการและอุปกรณ์ที่จำเป็นจากองค์กรด้านการอนุรักษ์ และสถาบันวิจัยทางทะเล การสนับสนุนทางการเงินจากผู้ค้าที่เป็นมิตรกับทะเล เช่น ผู้ซื้อ/ส่งออกปลาหมึกยักษ์ จ่ายค่าชดเชยให้แก่ชาวประมงที่ต้องหยุดทำประมงชั่วคราว

- กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เสริมกันภายในพื้นที่ (complement)
- กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ขัดแย้งกันภายในพื้นที่ (conflict)
- แนวคิดการแบ่งเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน
- บทสรุปและกระบวนการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

TDRI ทักษะทางเศรษฐกิจที่เสริมกันภายในพื้นที่ (complement)

ชายฝั่ง	ประมงพาณิชย์	ประมงพื้นบ้าน	เพาะเลี้ยงชายฝั่ง	นาเกลือ	พลังงาน	ชยะ	น้ำเสีย	อากาศ	เดินเรือ	ท่องเที่ยว	เศรษฐกิจ	สังคม	กิจกรรม/สาขา
			1		2								ชายฝั่ง
													ประมงพาณิชย์
													ประมงพื้นบ้าน
													เพาะเลี้ยงชายฝั่ง
										3			นาเกลือ
													พลังงาน
													ชยะ
													น้ำเสีย
													อากาศ
													เดินเรือ
											4		ท่องเที่ยว
													เศรษฐกิจ
													สังคม

1. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง+ชายฝั่ง
2. ปีโตรเลียม+ชายฝั่ง
3. การท่องเที่ยว+นาเกลือ
4. เศรษฐกิจ+การท่องเที่ยว

ชายฝั่ง	ประมงพาณิชย์	ประมงพื้นบ้าน	เพาะเลี้ยงชายฝั่ง	นาเกลือ	พลูจวน	ชยะ	น้ำเสีย	อากาศ	เดินเรือ	ท่องเที่ยว	เศรษฐกิจ	สังคม	กิจกรรม/สาขา
											3		ชายฝั่ง
		1											ประมงพาณิชย์
			2										ประมงพื้นบ้าน
													เพาะเลี้ยงชายฝั่ง
													นาเกลือ
													พลูจวน
													ชยะ
											4	5	น้ำเสีย
													อากาศ
													เดินเรือ
													ท่องเที่ยว
													เศรษฐกิจ
													สังคม

1. ความขัดแย้งระหว่างประมงพื้นบ้าน-ประมงพาณิชย์
2. ความขัดแย้งระหว่างเพาะเลี้ยงชายฝั่ง-ประมงพื้นบ้าน
3. เศรษฐกิจ (ก่อสร้างอาคาร ถนน)-การกีดเซาะชายฝั่ง
4. การเดินเรือ-น้ำเสีย
5. การท่องเที่ยว-ชยะ

TDRI แนวคิดการแบ่งเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินของพื้นที่อ่าวไทยรูปตัว ก

เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินของพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตอนในหรืออ่าวไทยรูปตัว ก แบ่งออกเป็น 2 เขต

เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินฝั่งตะวันตก
(การท่องเที่ยวและการเกษตรกรรม)

เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินฝั่งตะวันออก
(การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม)

ด้วยเหตุผลดังนี้

- 1) ความเป็นมาของพื้นที่เขตเศรษฐกิจของประเทศไทย
- 2) สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลน
- 3) ลักษณะทางเศรษฐกิจของชายฝั่งทะเลอ่าวไทยรูปตัว ก ทั้ง 2 ฝั่งทะเลแตกต่างกัน
- 4) การบริหารจัดการในเชิงพื้นที่

1) ความเป็นมาของพื้นที่เขตเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความแตกต่างกับต่างประเทศ

- จีน เริ่มต้นจากการกำหนดเขตเศรษฐกิจจากนั้นตามด้วยการพัฒนาด้านต่างๆ
- ไทย เริ่มต้นจากการพัฒนาหลังจากนั้นตามด้วยการระบุขอบเขตหรือการกำหนดเขต
- ไทยมีเขตเศรษฐกิจแต่เป็นระดับอำเภอ เช่น พัทธยา ชะอำ เป็นต้น แต่พื้นที่เล็กๆ เหล่านี้ ไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศของพื้นที่นั้นๆ

TDRI แนวคิดการแบ่งเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินของพื้นที่อ่าวไทยรูป ตัว ก

2) สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลน

- พื้นที่ฝั่งตะวันตกมีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี)
- พื้นที่ที่มีความหนาแน่นด้วยป่าชายเลนเกิดการพัฒนาที่ค่อนข้างยาก เนื่องจากการออกเอกสารสิทธิ์ยาก

จังหวัด	ป่าชายเลนคงสภาพ (ไร่)	ความยาวชายฝั่ง (กิโลเมตร)	พื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ ต่อความยาวชายฝั่ง (ไร่ต่อกิโลเมตร)	พื้นที่ป่าชายเลนในเขต อนุรักษ์ 6 ประเภท* (ไร่)	
				ในเขต	นอกเขต
เพชรบุรี	14,839.53	91.73	161.78	11,916.29	2,923.25
สมุทรสงคราม	18,246.56	25.20	723.93	1,187.45	17,059.11
สมุทรสาคร	20,385.69	42.79	476.41	914.96	19,470.73
กรุงเทพมหานคร	2,526.50	5.81	434.85		2,526.50
สมุทรปราการ	10,643.31	50.21	211.98	12.96	10,630.34
ฉะเชิงเทรา	7,585.35	16.28	465.80	209.65	7,375.71
ชลบุรี	4,551.71	171.78	26.50	-	4,551.71
รวม (ไร่)	78,778.65	403.80		14,241.31	64,537.35

*เขตอุทยานแห่งชาติ เขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่รักษาพืชพันธุ์ เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ที่มา: ดัดแปลงข้อมูลจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (2559)

TDRI แนวคิดการแบ่งเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินของพื้นที่อ่าวไทยรูป ตัว ก

3) ลักษณะทางเศรษฐกิจของชายฝั่งทะเลอ่าวไทยรูปตัว ก ทั้ง 2 ฝั่งทะเลแตกต่างกัน

- จังหวัดชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกมีความโดดเด่นด้านภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว
- จังหวัดชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกมีความโดดเด่นด้านภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

จังหวัด	ภาคการเกษตร	ภาคอุตสาหกรรม	ภาคการท่องเที่ยว	ภาคบริการอื่นๆ
	สัดส่วน GPP	สัดส่วน GPP	สัดส่วน GPP	สัดส่วน GPP
เพชรบุรี	11.77	43.14	5.38	39.71
สมุทรสงคราม	12.98	44.27	1.10	41.65
สมุทรสาคร	4.98	85.27	0.22	9.53
สมุทรปราการ	0.34	63.31	1.30	35.05
ฉะเชิงเทรา	5.12	83.56	0.11	11.21
ชลบุรี	2.52	71.92	4.07	21.49

ที่มา: ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561)

กระบวนการดำเนิน
นโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

- 1) เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินกับการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2) สาเหตุจำเป็นที่ต้องมีการกำหนดเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน
- 3) พื้นฐานทางความคิดของการกำหนดเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน
- 4) แนวทางการบริหารจัดการ แนวทางการดำเนินการ และ
เครื่องมือในการบริหารจัดการ

1) เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

การกำหนดเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินเป็นการนำหลักการของการพัฒนาที่ยั่งยืนมาประยุกต์ใช้กับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเล เพื่อการมุ่งหวังให้ทรัพยากรทางทะเลมีการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน เช่น

- มีอัตราการจับสัตว์น้ำที่ไม่เกินขีดความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ
- มีการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่ธรรมชาติสามารถรองรับได้
- มีการบังคับใช้กฎระเบียบด้านการปล่อยมลพิษ การจัดการของเสียต่างๆ อย่างถูกต้อง
- มีการแบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสม
- มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์
 - เพื่อนำเงินรายได้กลับสู่ภาครัฐเพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน
 - เพื่อเป็นการชดเชยประชาชนที่ต้องโยกย้ายถิ่นฐานหรือได้รับผลกระทบจากการดำเนินการ

2) สาเหตุจำเป็นที่ต้องมีการกำหนดเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

- มีศักยภาพในการสร้างกิจกรรมและรายได้ทางเศรษฐกิจ
- เพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจมีการบริหารจัดการที่ดีและไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในระยะยาว
- ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ในการส่งเสริมให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจในเขตพื้นที่เศรษฐกิจสีน้ำเงินสามารถสร้างมูลค่าได้อย่างเต็มที่
- เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดพื้นที่กิจกรรมที่เสริมซึ่งกันและกัน และกิจกรรมที่ส่งผลกระทบทางลบซึ่งกันและกัน

3) พื้นฐานทางความคิดของการกำหนดเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

ประการที่ 1:

เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินมีฐานคิดมาจากการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ให้กิจกรรมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลและชายฝั่งดำเนินไปอย่างยั่งยืน

- การใช้ประโยชน์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันไม่ส่งผลกระทบต่อโอกาสในการใช้ประโยชน์ในอนาคต
- การกำหนดขอบเขตประมาณการใช้ประโยชน์ให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินขีดความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ (carrying capacity)

3) พื้นฐานทางความคิดของการกำหนดเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (ต่อ)

ประการที่ 2:

เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินมีฐานคิดมาจากการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี

- การใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจด้านการใช้ประโยชน์ทั้งปัจจุบันและอนาคต
- การใช้ข้อมูลเพื่อประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันว่า กิจกรรมใดสามารถดำเนินการได้ในพื้นที่ใด
- การกำหนดสิทธิที่มีความชัดเจนให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ เพื่อมิให้เกิดความขัดแย้งในพื้นที่ และจะนำไปสู่การพัฒนาเป็นกลไกการซื้อขายสิทธิ (tradable permits)

3) พื้นฐานทางความคิดของการกำหนดเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (ต่อ)

ประการที่ 3:

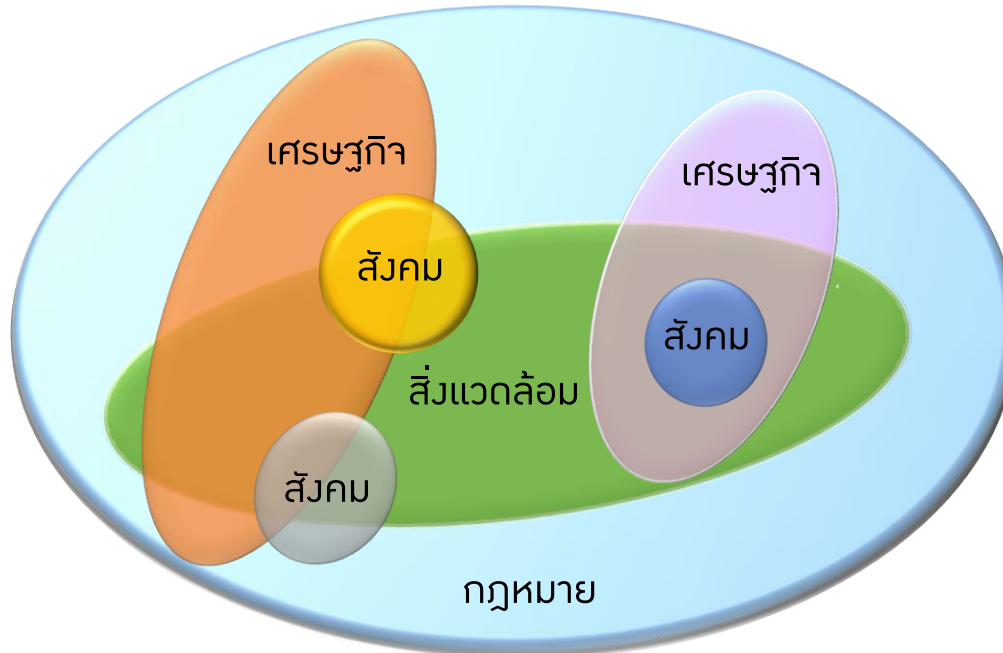
เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินมีฐานคิดมาจากการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

- การรับฟังข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่
- เป็นกลไกหนึ่งในการสร้างความร่วมมือ การรับรู้ข้อมูล การแสดงทัศนะ หรือแม้แต่การถ่วงดุลทางความคิดซึ่งกันและกันระหว่างประชาชนในพื้นที่
- การมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการมีธรรมาภิบาลที่ดีในการบริหารจัดการ
- การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการรับทราบข้อมูล การตัดสินใจดำเนินโครงการ การบริหารจัดการ การรับส่วนแบ่งของประโยชน์ต่างๆ และการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจ่ายค่าธรรมเนียมและค่าเสียหายต่างๆ

3) พื้นฐานทางความคิดของการกำหนดเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (ต่อ)

ประการที่ 4:

เขตเศรษฐกิจสีน้ำเงินมีฐานคิดมาจากการใช้ หลักการบริหารจัดการกิจกรรม ต่างๆ ที่สามารถทับซ้อนบนพื้นที่อื่นๆ ได้ โดยไม่สร้างความขัดแย้งซึ่งกันและกัน หรือที่เรียกว่า non-exclusive and multi-layer zone

4) การดำเนินการและแนวทางการบริหารจัดการ

การดำเนินงานและแนวทางการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจสีน้ำเงิน มีองค์ประกอบที่จำเป็น 3 ประการ:

ประการที่ 1: ข้อเสนอแนะทางการบริหารจัดการจากการลงพื้นที่

ประการที่ 2: เครื่องมือการบริหารจัดการสู่เศรษฐกิจสีน้ำเงิน

- การจัดการบนฐานระบบนิเวศ (Ecosystem-based management: EBM)
- การวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเล (Marine Spatial Planning: MSP)
- การจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (Integrated Coastal Management: ICM)

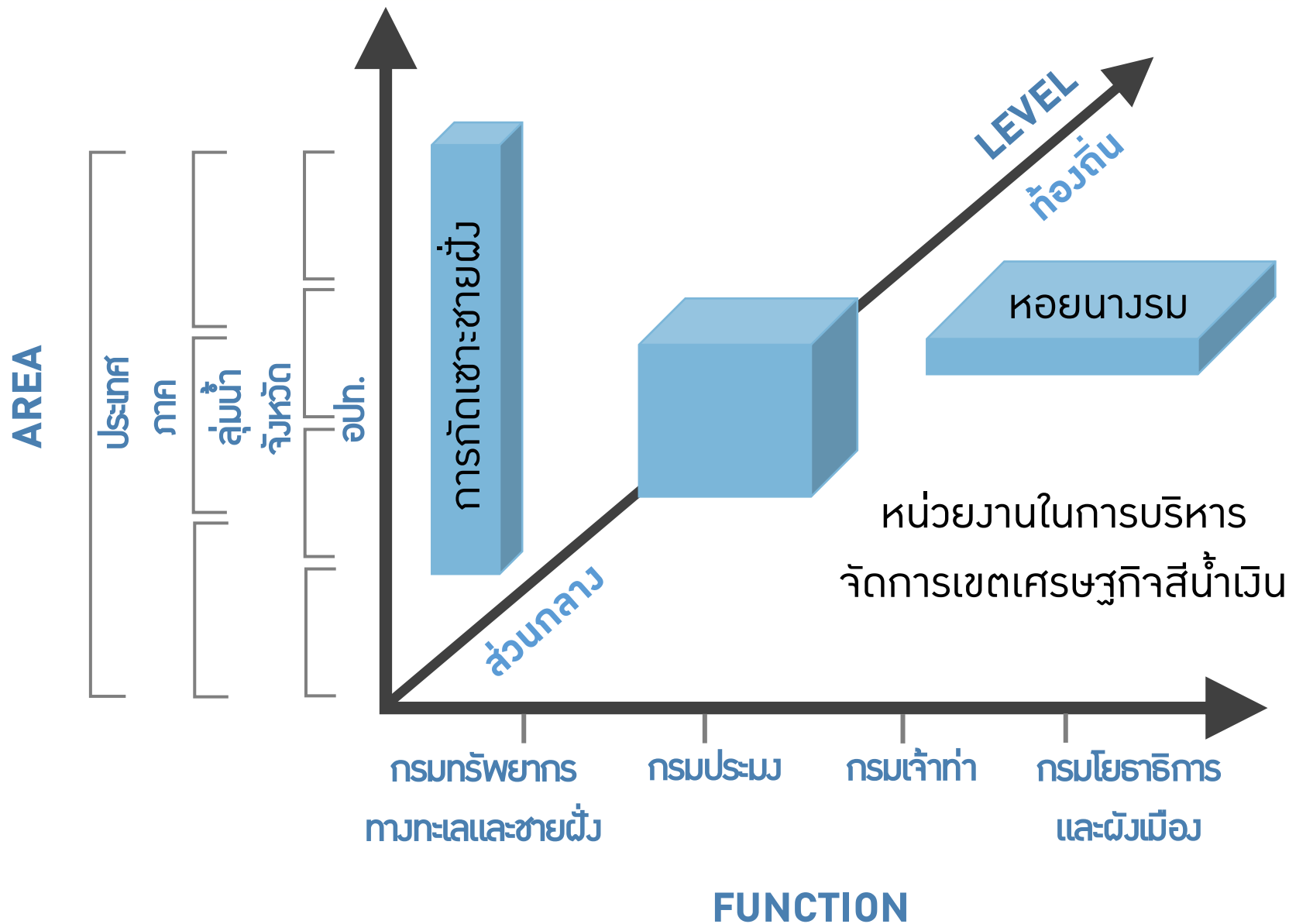
ประการที่ 3: หลักการการบูรณาการ

- มิติการบูรณาการกิจการด้านต่างๆ (Function)
- มิติการบูรณาการระหว่างพื้นที่ต่างๆ (Area)
- มิติการบูรณาการระหว่างระดับต่างๆ (Level)

เครื่องมือการบริหารจัดการสู่เศรษฐกิจสีน้ำเงิน

Ecosystem-based management (EBM)	Marine Spatial Planning (MSP)	Integrated Coastal Management (ICM)
- การระบุพื้นที่และกำหนดเป้าหมายในการจัดการร่วมกัน	- การระบุความต้องการและมอบหมายหน้าที่	- การจัดการทรัพยากรบุคคล เจ้าหน้าที่
- การสนับสนุนงบประมาณในการจัดการอย่างต่อเนื่อง	- การจัดสรรงบประมาณ	- การจัดการด้านการเงิน
- การสร้างความเข้าใจเรื่องระบบนิเวศ การบูรณาการด้านข้อมูล องค์ความรู้		- การเริ่มต้นโครงการ (รวบรวมข้อมูล ระบุปัญหา ประเมินความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์การจัดการชายฝั่ง)
- การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	- การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	- การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- การวางแผนการจัดการ (วัตถุประสงค์ การประเมินระบบนิเวศ การทำกับดักและสร้างกฎระเบียบในการจัดการ การเลือกยุทธศาสตร์ในการจัดการ แผนดำเนินงาน)	- การจัดเตรียมการวางแผน (ทีมงาน วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขอบเขต กรอบดำเนินงาน)	- การพัฒนาแผน (แผนยุทธศาสตร์การจัดการ แผนการดำเนินงานแยกตามประเภทปัญหาและหรือพื้นที่)
	- การกำหนดและวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน (การจัดทำแผนที่พื้นที่ที่สำคัญ แผนที่การใช้ประโยชน์ ประเด็นความขัดแย้งในพื้นที่)	
	- การกำหนดและวิเคราะห์สภาวะการณ์ในอนาคต	
	- การจัดทำและอนุมัติแผนจัดการเชิงพื้นที่	
- การนำแผนไปปฏิบัติโดยนำไปปรับใช้หรือประยุกต์ใช้	- การนำแผนไปปฏิบัติและบังคับใช้ตามที่กำหนด	- การนำแผนยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานมาใช้ และ การบังคับใช้กฎหมาย
- การติดตามและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	- การติดตามและประเมินผล	- การตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบและประเมินผล
- การปรับปรุงอยู่เสมอให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ	- การปรับปรุงและทบทวนแผน	- การปรับแก้กลยุทธ์และแผนการดำเนินงาน

ประการที่ 3: หลักการการบูรณาการ

TDRI

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

<http://tdri.or.th>

[facebook/tdri.thailand](https://www.facebook.com/tdri.thailand)

[@TDRI_thailand](https://twitter.com/TDRI_thailand)